

[Aksel Larsen.]

slag om. Det er en yderligere Grund til at afvise en Lovgivning af denne Art.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom paa, at der paa Formandsmødet i Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund ikke alene i Almindelighed var meget stor Utilfredshed med Mæglingsforslaget, men man paa-pegede ogsaa, at der var Ting i Mæglingsforslaget, som var fuldkommen umulige, ufattelige og uigennemførlige. Man gør imidlertid ikke nu, naar man nu vil ophøje Mæglingsforslaget til Lov, noget for at rette disse Umuligheder. Det forekommer mig dog noget mærkværdigt, for det har Regeringen i hvert Fald Myndighed til, og Afstanden mellem Smedeforbundets Ledelse og Regeringen er vel ikke i de sidste Dage blevet saa stor, at de to Parter ikke kunde tale sammen om dette.

I øvrigt er Mæglingsforslagene forkastet saavel af Arbejdsgivere som Arbejdere. Nu hører vi nok paastaaet — og den konservative Presses ledende Artikler giver Indtryk af, at Paastanden er rigtig —, at Arbejdsgiverne har forkastet ved en Fejltagelse; de ønskede at vedtage Forslaget, og det kan jeg saa sandelig godt forstaa. Derimod er der aldeles ingen Tvivl om, at Arbejderne har forkastet Forslaget. Det fremgaar ganske tydeligt af de Tal, der er aftrykt som Bilag. Man maa tage i Betragtning, at der har været Urafstemning i Arbejdsmandsforbundet; der var 16 000 Medlemmer, der deltog i Urafstemningen, og af disse 16 000 stemte 11 000 ja og 5 000 nej. Lægges man disse Urafstemningstal fra Arbejdsmandsforbundet til Urafstemningstallene fra de øvrige Forbund faar man 22 000 Ja-Stemmer mod 26 000 Nej-Stemmer. Der er altsaa en ganske tydeilig Majoritet mod Forslaget hos Arbejderne. Saa har man lavet det lille Kunststykke, at man har ladet Arbejdsmandsforbundets Ledelse forkaste den Urafstemning, de selv havde iværksat, og har erklæret den for at være uden Betydning, hvorefter Hovedbestyrelsen besluttede, at Arbejdsmandsforbundets implicerede Medlemmer, 49 000 i alt, enstemmigt havde stemt ja for Forslaget. I hvor høj Grad dette er lovligt og kan godkendes, vil der naturligvis blive Diskussion om inden for Arbejdsmandsforbundet, men det kan ikke nægtes, at den Slags er, hvad

man kan kalde at forfuske en Afstemning. Hvis de Forbund, der har ladet Urafstemningen gælde, havde brugt det samme lille Trick som Arbejdsmandsforbundets Ledelse, hvis de altsaa havde ladet deres Hovedbestyrelse træde sammen og enstemmigt forkaste Forslagene og derpaa meddelt dette Resultat til Forligsmanden, vilde man være kommet til at staa med en Forkastelse som Helhed. Dertil kommer imidlertid, at den Maade, Forligsmandsforslagene er sendt til Afstemning paa, er i skærende Strid med Meningen med selve Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder. For at bevise dette, er jeg, hvor pinligt det end er for mig, nødt til at paaberaabe mig den daværende Socialminister, som i sin Tid fremsatte og fik vedtaget Loven her i Tinget. Ved Lovens første Behandling i Tinget opponerede jeg imod den og udtalte bl. a. følgende, der staar i Rigsdagstidenden for 1933—34, Sp. 1123. Jeg talte om Forligsmandens Ret til diktatorisk at sammenkæde Overenskomsterne, hvorved Forligsmanden altid kan bestemme, om der skal være Arbejdskamp eller ikke, og fortsatte:

„Der vil ingen som helst Mulighed findes for noget andet, for hvad vil denne Sammenkædning sige? Den vil sige, at Forligsmanden slaar de Fag, det passer ham, sammen og siger: De skal i Fællesskab stemme over dette Forligsforslag, og saa afgør Flertallet det. Saa sætter han saadanne Fag sammen, at han sikrer sig et Flertal for sit Forslag — det er ganske klart. Det kan gøres, dels fordi Forslaget ikke virker ens for de forskellige Fag, dels fordi man altid har Reserver at falde tilbage paa, idet der findes Fag, hvor man giver Pokker i, hvad der staar i Fagenes Vedtægter og Love, men lader mere eller mindre kompetente Forsamlinger afgøre Overenskomsterne og paa den Maade skaber en kunstig Majoritet for Vedtagelsen.“ Herpaa svarede den daværende Socialminister følgende — det staar i Rigsdagstidende for samme Aar Sp. 1186 —:

„Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kom derefter ind paa § 8, som han mente i Virkeligheden udelukkede Strejker fremtidig, idet Forligsmanden ved en Sammenkædning, ved at sætte de Fag sammen, som det passede ham at